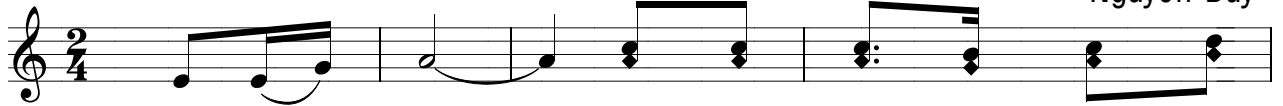
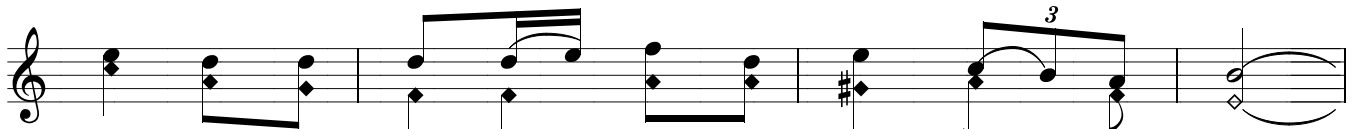


TRUNG KIÊN CHỜ MẸ

Nguyễn Duy



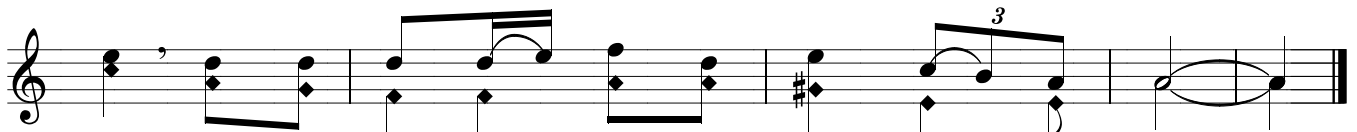
ĐK. Từ vực sâu bao thương đau ngày đêm nung



nấu Con lo âu trông ngóng từ lâu bóng Mẹ đâu?



Mẹ! Mẹ ơi. Xin thương con chờ Mẹ trông



tới Tâm tư nay thỏn thức lệ rơi những nghẹn lời.



1. Nhớ chiều xưa, chiều hoang sơ thân bơ vơ Mẹ đứng lệ
2. Tháng ngày qua dần trôi đi con cô đơn chờ mong mỗi
3. Lúc này đây cây trông ai con kêu xin Mẹ thương đủ
4. Tiếng thở than còn vọng ngân nay thân con khổ đau vô



nhà. Trông Con yêu chết vì tội con Mẹ ơi thương cứu con.
mòn. Đâu ai thương nhớ lại tình con người thân nay cũng quên rồi.
tình. Thương cho con lấy một lời kinh cầu mong qua chốn luyện hình.
ngắn. Luôn trung kiên ngóng Mẹ từ nhân diu con tới bến Thiên Đàng.